

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus primi scena quarta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ACTUS PRIMI

ΧΑΡΩΝ, ΔΙΟΝΤΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

Ὅπ, ὠδραλοῦ.

185 ΔΙΟΝ. Τετί τί 'βη; ΞΑΝΘ. Τετο λίμνη, νῆ Δία,
 Αὐτή 'τιν, ἢν ἔφραζε· ἢ πλοῖόν γ' ὄρα,
 Νῆ τ' Ποσειδῶ, κα' π' γ' ὁ Χάρων ἔτοσι.

ΔΙΟΝ. Χαῖρ', ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.

ΧΑΡ. Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐν κακῶν ἢ παραγμάτων;

Τίς εἰς τὸ Λήθης πεδόν; ἢ 'ς ὄνε πότας;

ἢ 'ς Κερεείας, ἢ 'ς κόρακας; ἢ πὶ Τάινρον;

190 ΔΙΟΝ. Εἰώ. ΧΑΡ. Ταχέως ἔμβαινε. ΔΙΟΝ. Πῶ ἄχῃσιν δοκεῖς;

Ἐς κόρακας ὄντως; ΧΑΡ. Ναί μα' Δία, σὲ γ' εἶνεκα.

Ἐμβαινε δῆ. ΔΙΟΝ. Πῶ δεῦρο. ΧΑΡ. Δεῖλον σὺν ἄρῳ,

Εἰ μὴ νεαυμάχηε τίω αὐτῶν κρεῶν.

ΞΑΝΘ. Μὰ τ' Δί', εἴ γ' ἄλλ' ἔτυχον ὀφθαλμῶν.

195 ΧΑΡ. Οὐκ ἐν αὐθιγῇ δῆτα τ' λίμνῳ πέρχων.

ΞΑΝΘ. Πῶ δῆτ' ἀναμῶ; ΧΑΡ. Παρεῖ τ' Αὐαίνε λίθοι,

Ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. μανθάνεις; ΞΑΝΘ. Πάνυ μανθάνω.

Οἱ μοι κακοδαίμων, τὰ ζυώετυχον ἐξίαν;

ΧΑΡ. Κάθιζ' ἔπι κάπιω. Εἰ τις ἔπιπλεῖ, σπυδύτω.

200 Οὔτ' οὐ, πὶ πειῖς; ΔΙΟΝ. Ὅ, πὶ πειῶ; πὶ δ' ἄλλο γ' ἢ

Ἴζω πὶ κάπιω, οἴαυ ἐκέλθσας με σὺ;

ΧΑΡ. Οὐκ ἐν καθεδεῖ δῆτ' εἰθαδὶ, γάφρων; ΔΙΟΝ. Ἴδῃ.

ΧΑΡ. Οὐκ ἐν αὐθαλεῖ τῷ χεῖρε, καὶ κλεῖς; ΔΙΟΝ. Ἴδῃ.

ΧΑΡ.

vf. 182. Παραβῶ] Scholia: ὁμοίον τῆ γὰρ τὴν γὰν·
 appello narem ad terram; ut in Equibus ad vf. 759.
 τὴν ἀκατον παραβῶ, aliter Scholia: ἐτοίμην πείῃ·
 fac paratam cymbam. Hic in Ranis, vf. 271. παραβῶ
 τῷ κοπιῶ. Videtur autem recte exponi per ὁμοίον.
 vf. 187. Εἰς ἀναπαύλας ἐν κακῶν] Infra, vf. 1579.
 πάλιν γὰρ ἐν μεγάλῳ ἀχίῳ παυσαιμῶν ἀν ἔταε.
 Pauller etiam omittit præpositionem ἐν dicere: εἰς ἀνα-
 παύλας ἐν κακῶν. Sophocles in Electra vf. 379. φέρο
 γὰρ ἰδοῦς τε κἀνταυταν ἀν πέρχων εἰχας καὶ καπί-
 τες κακῶν. Affert etiam dicit volupratem & requiem eorum
 malorum, quas hactenus habuisti & quibus ingemisti. Fin-
 git autem talia loca esse apud inferos; quia in morte
 sit requies & oblitio malorum. Hercules moriturus,

apud Sophoclem in Trachiniis vf. 1253. παύλας τοι κα-
 κῶν ἀπὸν τελευτῆ τῆς τῆς δειῖς ἔσται· requies enim ma-
 lorum huius vitæ ultima est hæc mors.

vf. 188. Ὅνε πειῖς] Proverbiū de re, quæ non
 existit; asinus enim caret vellcribus, meminerunt
 Paroemiographi veteres, & Scholiastes ad hunc lo-
 cum. ex Notis Kusteri. Forte autem ita dicitur ut
 equitæ γάλα· de rebus quæ ob raritatem majoris
 aestimantur.

vf. 189. Κερεείας] A Cerbero nomen habentes
 Ibid. Τάινρον] Laconicæ promontorium, ubi pu-
 tabatur esse descensus ad inferos. Virg. IV. Georg.

Tanariæ etiam fauces, alta officia Diis.

vf. 190. Πῶ ἄχῃσιν δοκεῖς] Rectius πῶ, ut in quodam
 MSto

SCENA QUARTA.

CHARON, BACCHUS, XANTHIAS.

- CHAR. Oop! appelle cymbam ad littus.
 BACCH. Hoc quid est? XANTH. Haec certe palus
 Ipsa est, quam nobis dicebat; & navem etiam video,
 185 Ita me Neptunus amet, atque iste est Charon.
 BACCH. Salve Charon. XANTH. Salve Charon. MORT. Salve Charon.
 CHAR. Quis in requiem e miseris & molestis?
 Quis in oblivionis campos? aut ad Afini vellera?
 Aut ad Cerberios? aut ad Corvos? aut ad Taenarum?
 190 BACCH. Ego. CHAR. Cito inscende. BACCH. Quorsum constituisti dirigere cursum?
 Num revera ad corvos? CHAR. Ita profecto vel tui gratia.
 Inscende jam. BACCH. Puer huc ades. CHAR. Servum non veho,
 Si non praelio navali una decertavit de carnibus.
 XANTH. Non certe decertavi, quia lippiebam.
 195 CHAR. Itaque paludem curriculo circumcures.
 XANTH. Ubi ergo te operiar? CHAR. Apud Auaeni lapidem,
 Juxta Requiem: intelligis? XANTH. Omnino intelligo.
 Hei misero mihi! cuinam occurri primum domo egressus?
 CHAR. Sede ad remum. Si quis praeterea navigaturus est, festinet.
 200 Heus tu, quid facis? BACCH. Quid faciam? quid aliud, quam
 Sedeo ad remum, ubi ipse jufferas.
 CHAR. Nonne ergo huc sedebis, ventricose. BACCH. En.
 CHAR. Nonne protendes manus? BACCH. En.

CHAR.

Misto invenit Cl. Kusterus, Theognis: Πάντι τρι κίνδυνος ἢ τὴν ἰσχυράν, ἢ δὲ τις οὐδὲ Ποιὶ γήσων μίλλη τρέματ' ἀρχαίον. Rebus omnibus periculum inest, nec quisquam novit, quo evasurus sit in principio negotii.

vl. 191. Ἐς κίρκας δὲ τῶν;] Eurip. Hercule Furente vl. 610. ἠλθε γὰρ ἐν τῶν δόματ' οἷς ἄλα, τῆκτον; Vere ne descendisti in domos Plutonis, ὁ filii?

vl. 193. Περὶ τὸ κέρδιον] Alludit ad proverbium illud: ὁ λαγῶς περὶ τὸ κέρδιον τρέχῃ. Quod dicitur in eos, qui de corpore suo tantam periclitantur, nec quicquam aliud quod amittere possint habent: veluti servi in Pugna navali ad Argiensis; quo Comicus hic respicit. Ex Notis Kusteri. Vid. supra ad vl. 33."

vl. 195. Περὶ βίβλη] — τρέματ'] Intensionem significat;

ut in Equit. vl. 287. κατὰ κίρκας ζοῦσι τὰ κέρδιον.

vl. 196. Πᾶσα ἢ Αὐαίνη λίθον] Acute unus ex Scholiastis: τὸ μὴ φανερόν τι λίθον ἢ Αὐαίνη καλεῖται τὸ δὲ ἀλλοῦς ἔπος ἔχει. πᾶσα ἢ λίθον Αὐαίνη καὶ ἑκατά. Videtur quidem lapis aliquis fuisse Αὐαίνη (Auaeni) didus; sed quod re vera dicit hoc est. Apud lapidem Αὐαίνη i. e. sias aridus & siccus. Nempe in Imperativo modo a verbo ἀναίνομαι.

vl. 199. Κἀθ' ἑπὶ κέρδιον] Euripides in Alceste vl. 436. de Charonte: ὅς τ' ἐπὶ κέρδιον πεδάλια τε γέρον νεκροπομπῆς ἴζη. Et qui ad remum, & ad gubernaculum senex, mortuorum deducitor sedet.

vl. 201. ἴζη ἐπὶ] Supra remum sedet.

vl. 202. Γάστρον] Aquaticule: Gloss.